

בס"ד כא' טבת ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 16: 23
 צאת השבת - 17: 14
 רבנו תם - 17: 45
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1088
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
 זיווג הגון, הצלחה, זרע קודש בר קיימא,
 ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טלפון המערכת : 08-9437333, 054-7743834



אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פפטידין: "דברי ידמיהו"
 (ירמיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת שלח
שנים בוקרא לאחד דגרום

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20: 30

מעייני הפרשה:

← שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
 ← הולדת משה ולקחתו לבית פרעה.
 ← משה במדיין ונישואיו לציפורה.
 ← ה' מתגלה למשה בסנה.
 ← משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.

"ויזעקו והעל שוועתם אל האלוהים" (בי כג)
 כתוב במדרש (שמות רבה ב' א') אמר רבי יוחנן: עשרה לשונות נקראת תפילה ואלו הן: שוועה. צעקה. נאקה רנה. פגיעה. ביצור. קריאה. ניפול. ופילול. ותחנונים.

"ותקרא שמו משה..." (בי יז)
 מכאן אתה למד שכר גומלי חסדים. אף על פי שהרבה שמות היו למשה, לא נקבע לו שם בכל התורה אלא כמו שקראתו בתיה בת פרעה. ואף הקב"ה לא קראהו בשם אחר. עשרה שמות נקראו למשה: ירד, חבר, יקותיאל, אביגדור, אבי סוכו, אבי זנוח, טוביה, שמעיה, לוי ומשה.

"פתום ורעמסס"
 למה נקרא פתום? פי-תהום, רעמסס רע-מסס, שפרעה רצה לשבור את רוחם של ישראל ונתן להם לעבוד במקום ששוקעים הבניינים כדי שלא יהיה להם סיפוק בעבודתם.

"ותשלח את אמתה"
 רש"י מביא פירוש שנתגלה ידה, וכתוב במדרש שנתגלה ששים אמה, ושואלים אם תיבת משה היתה רחוקה כל כך בתוך היאור, מדוע חשבה כלל להושיט את ידה? ומסבירים שאדם צריך לעשות כל מה שביכולתו ולסמוך שהי' יהיה בעזרו, כמו בת פרעה שהושיטה את היד ולא חשבה איך תגיע ידה עד התיבה שהיתה רחוקה והי' עזר לה.

"ויאמר משה משה"
 המדרש מביא שהי' אמר משה משה בלי פסיק באמצע, דהיינו בלי מקף באמצע, משא"כ אצל אברהם, אברהם וכן יעקב, יעקב וכן שמואל, שמואל כתוב עם פסיק, ואומר המדרש 2 פירושים, א. שהי' דיבר עם משה בלי הפסק, ב. משל לאחד שנשא משא כבד מאוד וצועק לחבירו בנשימה אחת, חבר חבר עזור לי.

פינת הניבים והפזגמים
"כל המגדל יתום ויתומה בתוך ביתו, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו" (מגילה יג, א).
 ואין הכוונה דווקא ליתום ששני הוריו נפטרו, אלא גם לילד שיש לו הורים אבל הם אינם יכולים לספק לו את כל צרכיו הגופניים והנפשיים. שכן המקור לדברי חכמים אלו הוא ממש רבנו, שנקרא בנה של בתיה בת פרעה. עכ"פ אינו דומה לילד ממש של ההורים המאמצים אלא כאילו קיימו בזה פרו רבו.

הסירו ממשול מרד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

נטילת ידיים לאחר ביקור בקברי צדיקים



מכל מלמד השכלתי

סוד הגאולה

יעקב אבינו קיבל את סוד הגאולה מאביו יצחק, שקיבלו מאברהם אבינו. לפני פטירתו מסר את הסוד ליוסף.

יוסף הצדיק נפטר הראשון מבין השבטים, בשנת ב' אלפים ש"ט, שבעים ואחד שנה אחר ירידת יעקב למצרים, בשבת קודש בשעת מנחה בתחילת חודש תמוז, ולכן אנו אומרים שלש פעמים צדקתך על שלשה צדיקים, משה, יוסף, דוד, שנסתלקו ברעוא דרעוין.

לפני פטירתו מסר יוסף את סוד הגאולה לאחיו, ואמר להם: "פקד יפקד אלוקים אתכם..."

וסיפר יוסף ששמע מפי יעקב אבינו, שהיהודי הראשון שיבא ויאמר להם בלשון הזה, הוא יהיה הגואל אותם. כי גלוי וידוע לפני הקב"ה שלא יבא אדם ויכזב להם אלא הגואל שיבא ויאמר פקידה כפולה: "פקד יפקד אתכם..." הוא גואל אמת.

אבל הסוד היה מאוד כמוס שלא נמסר אפילו לבני בניו של יוסף, ולמי נמסר הסוד? לסרח בת אשר, כיון שידעו שסרח תאריך ימים, על ידי ברכתו של יעקב, לכן אשר בן יעקב מסר סוד הגאולה לסרח בתו.

איך תופסים נחש ???

"ויאמר ה' אל משה שלחו ידך ואוחז בזנבו"

בדרך כלל את הנחש תופסים דווקא בראשו וכך הנחש לא יכול להקיש את האוחז בו, ואילו יתפסו את הנחש מזנבו הנחש עלול להקיש את האוחז בו על ידי ראשו המשוחרר.

ואם כן מדוע ציווה ה' את משה לאחוז את הנחש דווקא בזנבו ??

ונראה לתרץ, שיש כאן מסר עצום על גדולי ישראל. שגדולי ישראל מתייחסים לסכנה הפוך מדעת בעלי הבתים, כי גדולי ישראל מאמינים בכל נפשם באמונה תמימה שכל סכנה היא מאת ה', ואין עוד מלבדו.

ולכן לפעמים מספיק שהצדיק עושה השתדלות אפילו קטנה לעצור את הסכנה למרות שמדרך הטבע זה נראה כטעות, היא הנותנת שתצליח דרכו, כי המציאות של הסכנה תתבטל מיד מכוח פעולתו שמוכיחה את אמונתו שזה מאת ה', כשם שברגע שמשה רבינו אחז בזנב הנחש כבר התבטלה הסכנה כי מיד הנחש חזר להיות מקל.

שאלה: האם יש ליטול ידיים לאחר ביקור בקברי צדיקים או בבית הקברות? והאם החיוב הוא דוקא כשמבקרים בבית הקברות, או אפילו לאחר השתתפות בהלווייה?

תשובה: מרן השלחן ערוך (סימן ד) כתב, ש"ההולך בין המתים, צריך ליטול את ידיו". וכן נהגו מימות עולם שהמבקרים בבית הקברות, נוטלים אחר כך את ידיהם, עם כלי, ונוטלים שלוש פעמים בכל יד לסירוגין, כפי שעושים בנטילת ידיים של שחרית.

טעם הנטילה

ומקור הדברים בדברי המרדכי (ברכות סי' קצד) ושאר הראשונים. אולם טעם נטילת הידיים הזו, שנוי במחלוקת. כי הרמב"ן בתורת האדם (שער האבל עמוד קנו) כתב, שיש ליטול ידיים במים כשיוצאים מבית הקברות, משום שהמים רומזים ליצירת האדם. והסביר את הדברים קצת באריכות. והמאירי (קונטרס בית יד, הי"ד בהלכה ברורה ח"א עמ' ק) כתב, שהטעם הוא משום נקיות בלבד.

ולעומתם כתב המהרי"ל, שטעם הנטילה הוא משום רוח רעה ששורה על הידיים לאחר הביקור בבית הקברות. וכן מוכח מדברי עוד מרבתינו הראשונים. ואף הרמב"ן בסוף דבריו הביא ששמע מפי אחד מרבתינו שיש ליטול ידיים, משום שהם רמזו לטהרת הטומאה. עיין שם.

ולפיכך מובן היטב, מה שנהגו שכל הנכנס לארבע אמותיו של הנפטר, נוטל את ידיו. (וכן כתב המגן אברהם סעיף קטן כא). שהרי יש שם טומאת מת. וכן כל המלואים את המת, ששהו בתוך ארבע אמותיו נוהגים שנוטלים את ידיהם.

מי שרק השתתף בהלויה

אבל מי שהשתתף בהלויה, ולא היה מנושאי המיטה, ולא קרב כלל אל המיטה (לתוך ארבע אמותיה, כשני מטר), ולא היה כלל באהל המת, (כלומר, בחדר שהו המת), כתב הרמב"ן בתורת האדם (עמוד קנה) בשם גאון, שאינו צריך ליטול את ידיו כלל. ורק אם נכנס לתוך בית הקברות יטול ידיו.

ויש לציין, כי הביקור בבית הקברות שלא לצורך הוא דבר שאינו רצוי, ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל היה מייעץ למקורביו שלא לבקר כלל בבית הקברות. והיה מזכיר את דברי הגר"א מוילנא, שכל הצרות והעוונות באים מחמת ביקור בבית העלמין.

קברי הצדיקים

וכל זה בסתם בתי קברות, אבל מי שמבקר במקום שקבור בו צדיק, ואין שם קברות אחרים בסמוך אליו, כמו קבר רבי שמעון בר יוחאי וכדומה, אינו צריך ליטול את ידיו אחר כך. מפני שאין רוח רעה מצוייה שם. (ילקוט יוסף סימן ד עמוד תיב).

ולסיכום: מי שביקר בבית הקברות, צריך ליטול אחר כך את ידיו, כפי שנוטלים ידיים בבוקר. וכן מי ששהה בבית שיש בו נפטר, או בתוך ארבע אמותיו של הנפטר, צריך ליטול ידיו. ולעתיד לבוא יקומו המתים לתחייה, ותתבטל טומאתם, יראו עינינו וישמח לבנו במהרה בימינו. אמן.

הבן שהחמיץ את חייו בגלל מחשבה אחת

בחור צעיר אחד, על סף סיום הלימודים באוניברסיטה, המתין בקוצר רוח לסוף השנה ולקבלת התואר הנכסף.

מזה כמה חודשים הוא שם עין על מכונית ספורט יפה, וביודעו שיד אביו משגת לקנות לו אותה - רמוז לו בעדינות כי זו המתנה אותה היה רוצה לקבל לסיום הלימודים. ככל שהתקרב המועד, ציפה הילד לשמוע מאביו בעניין המכונית, אך משום מה אביו לא הראה שום סימנים שקלט את הרמז...

בבוקרו של יום טקס הסיום, קרא האב לבנו לחדרו, ושיבח אותו על הישגיו בלימודים. הוא אמר לו כמה הוא גאה שיש לו בן מוצלח כל כך, וסיפר לו עד כמה הוא אוהב אותו.

בסיום דבריו, הגיש לבן חבילה עטופה בנייר אריזה יפה, ואמר לו כי זוהי מתנתו לכבוד קבלת התואר. סקרן, וגם מאוכזב, פתח הבן את אריזת המתנה ונדחה לגלות בה ספר תנ"ך מהודר בכריכת עור שעליה מוטבע שמו באותיות מוזהבות.

בחמת זעם קרא אל אביו: "עם כל הכסף שיש לך, זה מה שאתה נותן לי?!" הוא הניח את הספר, עדיין חציו ארוז, על השולחן ויצא מן החדר בסערה.

הרבה שנים עברו. הבן עזב את הבית בו ביום, ועבר לעיר אחרת כדי להתחיל בה את חייו, רחוק מאביו שאכזב אותו כל כך.

המזל האיר לו פנים - הוא הפך לאיש עסקים מצליח, היה לו בית נאה באחד הפרברים היוקרתיים, ומשפחה נפלאה.

מפעם לפעם עלה בו הרהור של כאב וגעגוע לאביו, וביום בהיר אחד החליט כי אין טעם להמשיך לשמור טינה. אבא זה אבא, והוא החליט לנסוע ולבקרו.

הוא לא ראה אותו מאז אותו יום של טקס הסיום שלו. ודאי הוא כבר זקן מאוד, חשב לעצמו. והנה, עוד בטרם הספיק לעשות את סידורי הנסיעה, קיבל מברק המודיע לו כי אביו נפטר, וכי בצוואתו הוריש לו את כל רכושו.

עורך הדין המטפל בצוואה הודיע לו כי עליו להגיע בהקדם כדי להסדיר את מילוי הצוואה. כשהגיע הבן אל בית אביו, נפל עליו צער גדול וחרטה עמוקה על הקרע שיצר. לו רק יכולתי להחזיר את הגלגל אחורנית, חשב...

הוא החל מסדר ניירת על שולחנו של אביו ומרוקן חפצים ממגירותיו. בקצה השולחן היה מונח ספר התנ"ך שהעניק לו אביו לסיום לימודיו, עדיין ארוז למחצה בנייר העטיפה המהודר.

עם דמעות בעיניו נטל את הספר ליד לדפדף בו. סימניה קטנה הייתה נעוצה באחד הדפים בו סימן אביו בקפידה קטע המדבר על אהבת אב לבן ועל קשר הדם שלא ניתן להתרה.

בסערת רגשות אדירה הרים הבן את הספר כדי לאמצו חזק אל לבו, כשלפתע נפל מתוך האריזה משהו. כשהרים אותו הבן, ראה כי זהו מחזיק מפתחות אליו מצורפת תגית ועליה מוטבע עם של סוככות רכב ידועה, אותה סוככות בה ראה לפני שנים את מכונית הספורט שחפץ בה. מצידה השני של התגית היה מוטבע תאריך, יום סיום הלימודים שלו, והמילים: "שולם במלואו!"

בקשה אחרונה

בארה"ב יש יהודי, גבאי צדקה בשם הרב פרידמן. ליהודי הזה היה בן בגיל תשע, שהיה חולה מאוד והמצב שלו לייע היה סופני. בארה"ב יש ארגון שהוקם בשם 'למלא משאלה'. מטרת הארגון היא להגיע לאותם ילדים הנמצאים לייע במצב סופני לשאול אותם מהי משאלת ליבם ולמלא אותה. יש ילדים, שמבקשים לנסוע לדיסני-לאנד. יש ילדים אחרים שרוצים לטוס מעל למפלי הניאגרה, ויש שרוצים לטייל בספארי שבאפריקה. הארגון משתדל להשאיר להם מעט 'טעם טוב' בטרם יתבקשו לעולם שכולו טוב. נציגי הארגון הגיעו לבית החולים לאותה מחלקה שבה נמצאים ילדים אלו. הם הגיעו אל ילד יהודי קטן בן התשע. הם שאלו אותו: "מהי משאלת ליבך?"

"הילד ענה להם מיד: "אני רוצה לפגוש את נשיא ארה"ב". מאחר והילד מחובר כל הזמן למכשירים בבית החולים, קשה מאוד היה להוציא אותו משם. מצד שני, להביא את הנשיא לבית החולים היא משימה קשה שבעתים. אנשי הארגון חשבו רבות- כיצד ניתן למלא את משאלת הילד הקטן? הם לא רוצים לאכזב אותו בייחוד כשמדובר במשאלה אחרונה. הם התקשרו לאנשים בעלי השפעה אבל ללא הועיל. הם הסבירו לילד, כי משאלתו אינה ניתנת להגשמה, ויחשוב על בקשה אחרת, אולם הילד מתעקש. "אני רוצה לפגוש את הנשיא ולבקש ממנו בקשה". הדברים הגיעו לאוזני ראש הארגון, והוא התקשר לילד והציע לו פשרה... "נכתוב על דף את מה שאתה רוצה לבקש מהנשיא ותוך שבוע ימים המכתב יונח על שולחנו של נשיא ארה"ב". הילד הסכים בלידת ברירה וישב לכתוב במאמצים עילאיים, וכך כתב:

"לכבוד הנשיא שלום רב. אני מאוד מעריך אותך ובפרט את המאמצים שאתה עושה למען עם ישראל. "דע לך אדוני הנשיא. אני לא יודע מתי אמות. יתכן שכאשר תקרא את המכתב, כבר לא אהיה בין החיים. אבל בקשה אחת לי ממך, ומקווה אני מאוד, שתוכל למלא אותה כמשאלתי האחרונה". "יש יהודי שנשפט והוא הואשם על לא עוול בכפיו. יהודי זה רצה בסך הכל להרים את קרן הכשרות בישראל". "הוא נידון בבית-המשפט ל- 28 שנות מאסר על לא עוול בכפיו!!! יש לו אישה ושבעה ילדים קטנים, ביניהם ילד חולה, כל מה שמעסיק אותי, כשאני שוכב על מיטת חולי, זו הידיעה שהילדים נמצאים לבד עם האמא ומחכים לאבא שלהם שיחזור. אני מתחנן לפינך בדמעות, אדוני הנשיא, חוס עליו ותמלא את בקשתי האחרונה ותעניק לו חנינה". המכתב הונח על שולחן הנשיא והוא קרא אותו. עיניו זלגו דמעות! הוא קרא לביתו וביקש ממנה: "תקראי לי בבקשה שוב את המכתב. אני לא מסוגל לקרוא. היא קוראת את המכתב ועיניה גם כן מתמלאות בדמעות. המכתב של הילד היהודי הכריע גם את הלב של נשיא ארצות-הברית והוא אכן שחרר את האסיר."

תראו מה זה יהודי! ילד יהודי בן תשע, שיודע שעוד זמן מה יתבקש לעולם שכולו טוב! מה היה מבקש ילד גוי? לחגוג על כל העולם וכמה שיותר הנאות. אבל ההנאה היחידה של הילד היהודי זה לעזור ליהודי אחר ממדינה אחרת. והמפליא מכל, מעולם הוא לא פגש או ראה את האדם שעבורו ביקש...

3

מדוע בת 90 שיוולדת זהו נס ואילו בת 130 שיוולדת זה לא נס?

רש"י אומר: כאשר משה נולד **יוכבד היתה בת 130 שנה**. שואלים המפרשים מדוע כששרה ילדה את יצחק, היתה בת תשעים. התורה מספרת שזה נס, בת תשעים תלד, ומי מילל לאברהם היניקה בנים שרה, וביוכבד לא כתוב כלום. ואומר ע"ז המגיד מדובנא זצ"ל משל לשני עניים שנפגשו יחד באכסניא, מספר אחד לשני שבעיר פלונית לא נותנים הרבה כסף לצדקה, ענה לו העני השני שדוקא בעיר זו שהזכרת קבלתי בשפע, שאל לו הראשון מתי היית שם, ענה לו בפורים, אמר לו בפורים אין זה חידוש שכולם נותנים אז בעין יפה שכל הפושט יד נותנים לו, אבל אני הייתי ביום גריל. והנמשל שאצל שרה זה לא היה זמן של נסים, לכן היה בזה חידוש גדול, אבל אצל יוכבד שהיתה בזמן שהיה הרבה נסים, שנולדו ששה בכרס אחד, ובשדה והיה להם שם אוכל וכדומה, **לכן לא היה בזה שום חידוש**.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

אומר הרב מבריסק יסוד בחינוך: "המטרה בחינוך היא, להקנות לילד צורת התנהגות שלולא החינוך הוא לא ילמד אותה. אבל כשמדובר בנושאים שהילד ילמד אותם ממילא כשיגדל ולא יתנהג כפי שהוא מתנהג כיום - אין שום עניין לחנך". "העובדה שילד מפריע ומכעיס", המשיך הרב ואמר, "זו הזדמנות בעבורי לעבוד על מידותיי. אבל אין שום הצדקה להעניש ולהכות על כך..." לומדים כאן יסוד נוסף: יש דברים שאין צורך לחנך, הדברים יסתדרו מאליהם. לעומת זאת עניין החינוך למידות טובות, אם לא נחנך הדברים יישארו ואף יעברו לדורות הבאים. איך באמת מחנכים למדות טובות? קודם כל דוגמא אישית, אין אפשרות לחנך למשהו כשבמעשים מחנכים להיפך. עלינו להקפיד שלא אנוני נהיה אלו החתומים על התוצר כי הרי דברים אלו עוברים בירושה כאמור. אחר הפעולות נמשכים הלבבות וזהו כל האדם, לשבר את הטבע. לכן כשאנו נשים לב אצל ילדנו שהוא לקוי במידה רעה או מגונה נעזר לו לשבר את הטבע ולשנות את טבעו.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרחי"ג **יצחק יוסף שליט"א**
 בבית הכנסת "**אוהל מועד**" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "**בית הלם**" עם בעלה **יצחק**

רפואה שלימה
עלנה כהן בת שרה קב"ה ישלח מזור ומרפא לרבי'ם אברהם ורש"ה גידיה שתחזור במרהה לאינתה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה **יצחק**

סוכה והצלה
 שמואל ואורי'ן מוסאי **שיתברכו השנה בזרע קודש** - **בן-קיימא**, בבריארות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ולשנים רבות טובות ונעימות

סוכה ואחאת
 בשאל טובה ומיטב כלל ערב שבת בשעה 19:30 מתקיים שיעור מרתק **בהלכות ופרשת השבוע** עם ר' **מישה ישראלי** בבית הכנסת "**יחזקאל הנביא**" יוגש כיבוד עשיר

סוכה והצלה
 פנינת אטי' בת שאוקאט שתתברך ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב נחת ושלווה מכל יוצאי הצלה **רפואה שלימה** לרחל, **היווג הגון עוד השנה לשרונה, איילה, יצחק ואביב**

סוכות איתול'ם
 לאיפיר ואישירית ברנ'ס בהגיע אבי'ם למוצאי שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, יה"ר שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ונחת ברוך וציונה ברנ'ס

סוכות איתול'ם
 דודון ומאיה סב' בהגיע הבת **טכיה** לגיל **מיוות** יה"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה בקה רחל ולא, תזכר לחופתה ותצליח בכל דרכיה מעשיה ולימודיה ותרונ נחת ושלווה

סוכות איתול'ם
 שמואל וישרי'ל מיכאל להולדת **הבן ניי** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **למרדכי ורותי גוולן** לבנימין ובת-שבע מיכאל שירונ נחת ושלווה

סוכות איתול'ם
 מאיר ואוריה מוטחי להולדת **הבן ניי** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **למהרן ומיני מנטחי** לעקב ומיכל לוי שירונ נחת ושלווה

סוכות איתול'ם
 כלל הישועות והברכות לביאור ושייף'ן ביטוף היינו שתנמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירונ נחת מכל יוצאי הצלחהם וברכה והצלחה לכל לדיניהם ולהבדיל לעיני **ליאור** ז"ל

סוכות איתול'ם
 לבלעז רבי'ה חכם להולדת **הבת ניי** יה"ר שתגדל כאמותנו שרה בקה רחל ולא, תזכר לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה **ליעקב ויפה אסלי** ירמיהו והבה חכם שירונ נחת ושלווה

סוכות איתול'ם
 לפי'יו ושלומ'ם אמקייס להולדת **הבן ניי** יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה והצלחה **לאפי ושושנה כהן** לדניאל ותמר אמקייס שירונ נחת ושלווה

סוכות איתול'ם
 לעיני הצנועה והענוה **עלניה נחמיאס** בת תמר ודוד ז"ל לעיני הצנועה והענוה **יעקב נחמיאס** בן איזה ושולם ז"ל

סוכות איתול'ם
 לעיני הצנועה והענוה **אבנר יקוב** בן יוכבד ונחמס ז"ל כד' טבת פקידת שנתו שתמליץ טוב בעד משפחתו

סוכות איתול'ם
 לעיני הצנועה והענוה **שלום עובדיה** בן כמיסה ז"ל כג' טבת פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
 שלמה לארי בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישראל פרג'י רפאל בן מרים היינו שבתאי מוסאי בן נהיית היינו מאיר חסן בן מסעודה היינו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל' בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
 אברהם יגל בן רעות היינו יוסף אהרונ' בן ביבי היינו רחמים עמרני בן רבקה היינו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד' בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הרני בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גויר'ה מנב"ת חויה חיה בת אסתר מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
 לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בוציז בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל יקות תורג'מן בת פריחה ז"ל מיימו קקו בן פריחה ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וולכיה ז"ל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
 עילאי דוון בן אריאלה-מזל ז"ל נסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אלעזר כהן בן לאה ז"ל יולנד בן-דוד בת פריחה ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל ניצה גואטה בת לידה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמני בת עזיזה ז"ל **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה שיחור

